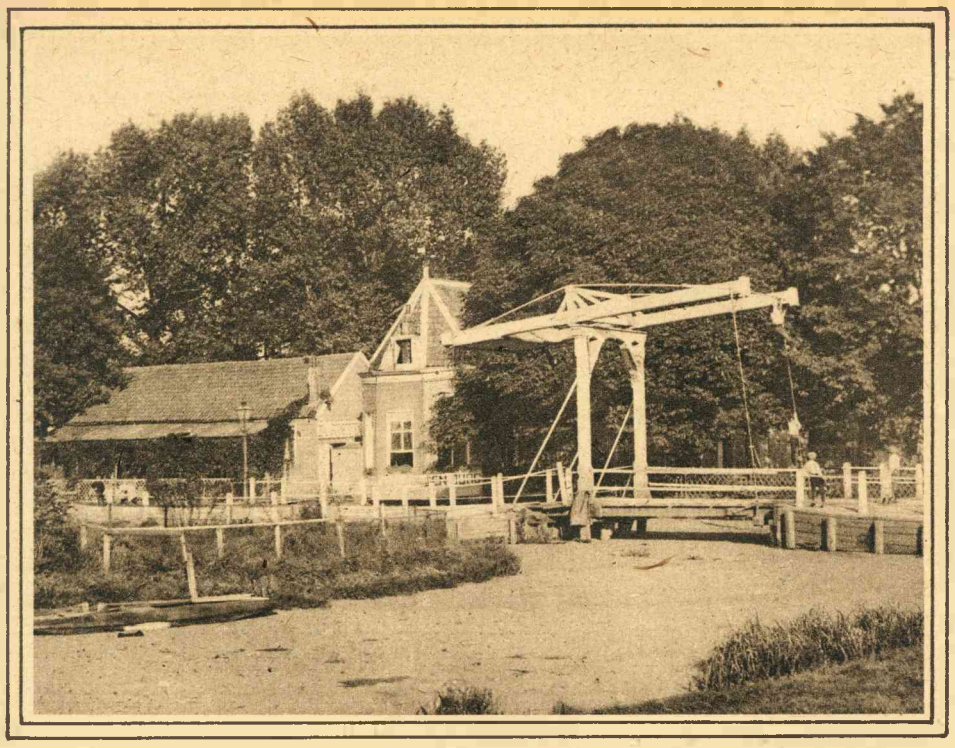

De bekende toegang tot de Kortekade.

...En dan opeens een verrassend doorkijkje langs de oevers van den plas.

1732) binnen een halve eeuw over de helft in water omzette....

Er is meer uit dien tijd overgebleven dan de Baars alleen: het oude snuifmolentje, dat verderop als een sierlijk, koket ding, geheel anders dan de zware massieve molens langs den plas, midden in 't groene land staat....

Toch — het is niet de traditie alleen, die bij zoo'n memento in je opkomt als een aanstaand gemis. Er is ook natuur-mooi, stemming die te loor gaat. Langs de Kortekade staan die twee molens zoo stoer en stevig, zoo geheel passend in het landschap. En het hoekje van de Kortekade en den Boschweg is een wonder-aantrekkelijk plekje. Een boomgroepje staat er wat vooruit in den plas en onder takken door zie je heel klein over het watervlak den ouden St.-Laurenstoren, met nu naast hem den rijzigen toren van het nieuwe Stadhuis. Een paar oude boerenhuisjes herinneren aan vroeger tijd. En het oude bruggetje met het witgepleisterde, rietgedekte woninkje, het paadje met zonnebloemen naar het erf doet je heelemaal uit de stads-omgeving en stads-sfeer wegdroomen naar het rustige, bezonken leven-op-het-platteland. Zoo zijn er meer plekjes verderop in dien typisch-landelijken „Boschweg": boerderijtjes half onder de beschermende boomen, prachtig van kleur- en lijnenspel, tezamen met het bochtig-weggetje en den rimpelenden of klotsenden of golvenden plas. En dan de plas zelf! Eerst langs de Kortekade, langs dat typisch-smalle weggetje, dat je als het ware midden door het water voert, daar is het wijde ononderbroken uitzicht over het water, wisselend van stemming onder de wisselende Hollandsche luchten. Dan langs den Boschweg komen telkens tusschen de boomen en het riet door verrassende doorkijkjes, vooral op een dag dat er van die donker-witte en grijze wolkgevaarten langs de blauwe lucht stevenen. Dan sta-je ineens voor een felle lichtschittering over het water met de boomen als silhouetten er omheen. Of verderop, waar de boomen ophouden en alleen wat ruischend riet langs den oever staat, ligt het water stil en grijs en berustend.

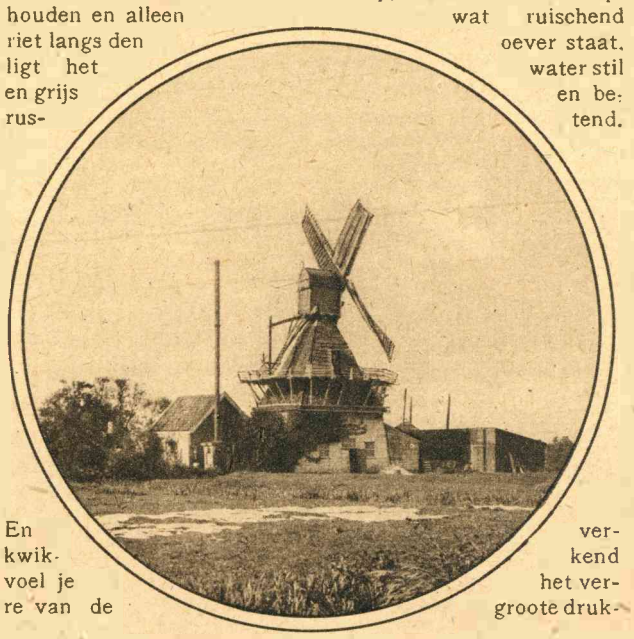

...Zoo typisch staat er het kokette snuifmolentje.

En verkwikkend voel je het verre van de groote drukke stad daar aan den gezichts-einder; ver en toch dichtbij...

Terwijl hier de absolute tegenstelling is van de rust en de bezonkenheid en het beheerschte van het platteland, zoowel in de sobere hutjes als in de rustige menschen....

Dat is juist het treffende, vooral wanneer je aan het toekomstig omzetten en moderniseeren van de plas-omgeving denkt: dat die toestand daar steeds zoo gebleven is. En wat ook typisch is: geen groot opgezette onderneming heeft ooit getracht den plas te exploiteeren tot vermaak en vertier. De plas, de groote mooie plas is gemeen-goed voor elken Rotterdammer zoowel in den zomer met roeien en zeilen en visschen, als in den winter, wanneer breed het wintergenot van schaatsenrijden en alles wat daarmee annex is, zich uitviert op de als oneindig-schijnende ijsvlakte...

Zoodat het natuurlijk is dat in het toekomstig plan de plas behouden blijft...

Dit stukje is geen uiting van beklag. Slechts een memento ten opzichte van het eenvoudige. Een even-verwijlen bij iets wat je zoo vertrouwd was, bij het vervagen van een traditie. Immers binnen een luttel aantal jaren zal die traditie historie geworden zijn, wanneer rondom den plas de gazons zich uitstrekken, wanneer Roosenburg villa-park is, wanneer de nu reeds in exploitatie zijnde Kralingsche Plas-laan zich als een boulevard langs den oever slingert..

C. V. Jr.

*) Naar aanleiding van het van verschillende zijden tot den Rotterdamschen Gemeenteraad gerichte verzoek, om den Kralingschen Plas bij het herscheppen van zijn omgeving in een Park, zooveel mogelijk ongerept te laten, hebben wij onzen correspondent te Rotterdam aangezocht tot het schrijven van bovenstaand artikel. REDACTIE.

...Oude huisjes, die op te leven schijnen in 't zonlicht.

In den typisch-landelijken Boschweg, staan de boerderijtjes half onder de beschermende boomen, aan het wisselende water.